

Výrok rozsudku

1. Článok 3 písm. d) rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „podzariadenie spojené s referenčným štandardom paliva“ zahŕňa v rámci zariadenia, ktoré vyrába primárnu meď a ktorého činnosť patrí do prílohy I smernice 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES, ktorá bola zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES s cieľom zlepšiť a rozšíriť schému Spoločenstva na obchodovanie s emisnými kvótami skleníkových plynov, taviareň s rýchlym tavením, zabezpečujúcu oxidáciu síry obsiahnutej v použitej surovine, ktorá pozostáva z koncentráta medi.
2. Rozhodnutie 2011/278 sa má vykladať v tom zmysle, že bezodplatné kvóty, na ktoré má prevádzkovateľ zariadenia nárok v treťom období obchodovania (2013 až 2020), možno tomuto prevádzkovateľovi vydať aj po 31. decembri 2020 z dôvodu vykonania súdneho rozhodnutia vydaného po tomto dátume.

(¹) Ú. v. EÚ C 287, 31.8.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 25. novembra 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Paris – Francúzsko) – IB/FA

(Vec C-289/20) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 2201/2003 – Právomoc rozhodovať o návrhu na rozvod – Článok 3 ods. 1 písm. a) – Pojem „obvyklý pobyt“ navrhovateľa)

(2022/C 51/12)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Paris

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: IB

Žalovaný: FA

Výrok rozsudku

Článok 3 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, sa má vykladať v tom zmysle, že manžel, ktorý žije v dvoch členských štátoch, môže mať svoj obvyklý pobyt iba v jednom z týchto členských štátov, takže len súdy členského štátu, na území ktorého sa nachádza tento obvyklý pobyt, majú právomoc rozhodovať o návrhu na zrušenie manželského zväzku.

(¹) Ú. v. EÚ C 297, 7.9.2020.